

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

מועד קטן - ט'

1. מנין שאין מערביין שמחה בשמחה?

לה"א: מכך ששלמה המלך עשה 7 ימים שמחה לחנוכת המקדש, ו-7 נוספים לחג הסוכות. ולא המתין לעשות 7 ימים לשניהם. ונדחה: שיתכן שאכן לא מחכים לחג אך אם הזדמן שניהם עושים. ומה ששלמה לא שייר מעט מהבנין לחג כיון שאין היתר לשייר בביהמ"ק אחר שסיימו, ואף 'כליא עורב' - ברזלים למניעת עורבים בגג הבית, לא שייר, כיון שצורך בנין הבית הוא - שמשלים את שיעור גובה ההיכל. למסקנא: מיתור הפסוק שאחר שנאמר 14 יום שוב פרט 7 ימים ו-7 ימים.

2. באותה שנה של חנוכת הבית לא צמו ביוה"כ, והיו דואגים שמה נתייבו כליה, יצתה בת קול ואמרה כולכם מוזמנים לחיי העוה"ב. מדוע לא צמו

נשאו ק"ו: אם במשכן שהוא קדוש לזמן קצוב, וקרבן הנשיאים היה רק יחיד, ובכל זאת לצורך חנוכתו דחה שבת החמורה בסקילה, קל וחומר מקדש שקדושתו לעולם והקרבתו בחנוכתו דינם כשל ציבור ידחה יוה"כ שעונשו רק כרת. הטעם שאעפ"כ דאגו: שיש פירכא לק"ו, שחנוכת המשכן צורך גבוה, אבל בחנוכת המקדש אכילת הסעודות היו צורך הדיוט. הטעם שלא הקריבו בלא לאכול: כיון שאין שמחה בלא אכילה ושתיה.

המקור שחנוכת משכן דחה שבת: אין לומר - מ'זביום השביעי' [ולפניו כל הימים רצופים] שיתכן שביעי לקרבנות, ובאמת הכוונה ביום ראשון. וכן אין לומר - 'ביום עשתי עשר יום' מה יום כולו רצוף אף עשתי עשר יום רצופין, שיתכן רק בימים הראויים. אלא - מכך שנאמר בפסוק נוסף 'ביום שנים עשר יום' והיתור בפעם השניה ודאי מלמד שרצופים ממש ואף בשבת. ולמדו ג"ש יום יום ממשכן למקדש שאף במקדש ידחו יוה"כ. המקור שנמחל להם על שדחו יוה"כ: וילכו לאהליהם - שמצאו נשותיהן בטהרה. שמחים - שנהנו מזיו השכינה. וטוב לב - שכל אחד נתעברה אשתו בן זכר. על כל הטובה - יצתה בת קול ... כולכם מוזמנים לחיי העוה"ב. הטובה 'לדוד עבדו' שבקש שלמה להכניס ארון דבוקו שערי קודש הקדשים. אמר כ"ד רננות ולא נענה, ...זכרה לחסדי דוד מיד נענה. באותה שעה נהפכו פני שונאי דוד כשולי קדירה וידעו הכל שמחל לו הקב"ה על אותו עוון.

3. ר' יונתן בן עסמי ור' יהודה בן גרים למדו נדרים בבי רשב"י. נפרדו ממנו בלילה ולבסוף לנו שם ובאו להפטר בבוקר שוב. מדוע?

שנאמר 'ביום השמיני שלח את העם' ... 'וביום העשרים ושלשה וכו' שלח את העם'. מכאן לנפטר מרבו ולן באותה העיר שצריך להפטר פעם אחרת. אמר רשב"י לבנו: אלו 'אנשים של צורך' לך שיברכוך. מצאם מקשים: א. 'פלס מעגל' וכו' ומאידך 'פן תפלט' ותיצו כשאפשר לעשותה ע"י אחרים תחשב לעשות המצוה גדולה, וכשא"א אל תחשב. ב. כל 'חפצין' לא ישוו בה. משמע שלמצוות ישוו וצריך לבטל תורה. ומאידך כל 'חפצים' לא ישוו בה. משמע שאף למצוות - חפצי שמים, לא יבטל. ושוב תרצו: בשאפשר ע"י אחרים לא יבטל מלימוד ובשא"א יבטל. וברכה במשל וחדיה:

א. יהי רצון שתזרע ולא תצמח - תוליד בנים ולא ימותו. ב. תכניס ולא תוציא - תכניס כלה ולא ימות בנך.

ג. תוציא ולא תכניס - תוליד בנות ולא ימותו בעליהן ויחזרו. ד. יחרב ביתך ותתישב אכסנייתך - שלא ימות אלא ישב בעוה"ז הארעי.

ה. יתבלבל שולחנך - בבנים ובנות. ו. לא תראה שנה חדשה - לא תמות אשתך ותצטרך חדשה [שנה ראשונה]

ר"ש בן חלפתא, ברך את בנו של רב: יה"ד שלא תבייש ולא תתביש. והסביר רב לבנו שברכו בברכה שברך הקב"ה את ישראל ולא יבשו עמי לעולם.

4. אלו הן תכשיטי נשים שמתקשטות במועד?

כוחלת - צובעת עיניה. פוקסת - מחלקת שיערה לכאן ולכאן. ומעבירה שרק על פניה, ויש אומרים על פניה של מטה להעביר השיער.

אשת רב חסדא - התקשטה לפני כלתה וטען לו רב הונא בר"ח שההיתר הוא רק לילדה שדרכה בכך אבל לא לזקנה.

ענה לו רב חסדא, האלוהים! אפילו אמך וכו' ואפילו העומדת על קברה מותרות שבת 60 כבת 6 לקול זמר וכן לקישוט.

5. ר' יהודה מתיר לטור בסיד שיסירוהו במועד שאע"פ שמצירה עכשיו, שמחה היא לאחר זמן כשיסירוהו. מהיכן הקשו סתירא בדבריו?

שאמר ר' יהודה - בימי אידיהם של גויים נפרעים מהם חוב, אבל אין משלמים להם חוב כיון ששמחה להם. וחלקו חכמים - שאסור לגבות כיון שאע"פ שמיצר עכשיו, שמח לאחר זמן בפריעת חובו. ור' יהודה לא סבר כך.

ותרצו: א. הנח להלכות חוה"מ שכל היתרם אע"פ שמצר עכשיו שמח לאחר זמן כגון אפיה ובשול. ב. כותי לעולם מצטער על שפרע.

עוד למדנו: בנות ישראל שגדל שערם ועוד לא בנות י"ב, עניות - טופלות בסיד. עשירות - בסולת. בנות מלכים - בשמן המור. לר"ה ב"ח היינו סתכת

ולר' ירמיה בר"א שמן זית שלא הביא שלישי - אנפקינון שמישיר שיער ומעדן את הבשר. רב ביבי סך את בתו אבר אבר ושקל בנדונייתה 400 זוז.

שכנו הכותי רצה לעשות כמוהו, סך בתו בפעם אחת ומתה. אמר, רב ביבי הרג את ביתי, ואמר ר"נ: רק רב ביבי ששותה שיכר בנותיו זקוקות לטפלא.